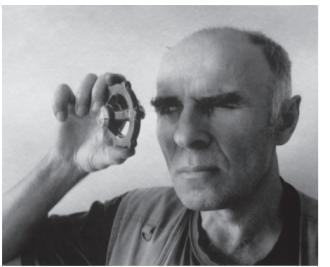

VILNIAUS DAILĖS AKADEMIJA

INFORMACINIS BIULETENIS Nr. 2 (195) 2011 VASARIS

Vytautas Mockaitis
1958 11 18 – 2011 02 24

Išėjo VDA Telšių fakulteto Metalo plastikos katedros vedėjas, metalo skulptorių, medalių kūrėjas ir juvelyras Vytautas Mockaitis. Kiles iš Klaipėdos raj. Saulažolių kaimo, 1980–1984 m. mokėsi Telšių taikomosios dailės technikume, meninio metalo apdirbimo skyriuje, 1985–1990 m. studijavo Talino dailės universiteto Metalo meno katedroje. Nuo 1992 m. dėstė Telšių aukštesniojoje taikomosios dailės mokykloje, 1994–1996 m. buvo Metalo skyriaus vedėjas. Nuo 1998 m. VDA Telšių taikosios dailės skyriaus (fakulteto) dėstytojas, nuo 2003 m. – docentas, 2004 m. tapo Metalo plastikos katedros vedėju. 1996–1997 m. stažavo Kautokeino (Norvegija) JUHLS sidabro galerijoje. Nuo 1995 m. buvo Lietuvos dailininkų sąjungos, nuo 2000 m. Tarptautinės medalininkų federacijos (FIDEM) narys, nuo 2005 m. Lietuvos kalvių sąjungos garbės narys. Nuo 1990 m. surengė 14 autorių parodą, dalyvavo apie 150 grupinių parodų. Nuo 1988 m. buvo nuolatinis tarptautinių medalio kūrėjų stovyklų Telšiuose, respublikinių, Baltijos meno trienalių, FIDEM parodų narys. 2002 m. VDA leidykla išleido V. Mockaičio parengtus metodinius leidinius „Gintaras taikomojoje daileje“. Projektavimas, morfologija, technologija“ ir „Emalio technika taikomojoje daileje“. Dailininkas kūrė metalo plastiką, medalius, juvelyrą, skulptūros objektus, instalacijas, naudojo geležį, spalvotuosius, brangiuosius metalus, didinimo, mažinimo lešius, veidrodžius, vabzdžius, augalus ir ju sėklas. Išsiskyrė rūščia, sunkia, monumentalia, kamputa menine maniera, kurią sunku buvo su kuo nors supainioti. V. Mockaitis pelnytai buvo vadinamas vienu aktyviausių Lietuvos metalo meno scenos veikėjų. Jo kūrinių turi Lietuvos dailės muziejus, Žemaičių muziejus „Alka“ Telšiuose, Žemaičių dailės muziejus Plunge, kolekcininkai Lietuvoje ir užsienyje.

Trumpai

• Pradeda savo veiklą VDA atviroji dailės, dizaino ir architektūros mokykla (ADDAM). Ji teiks papildomo mokymo paslaugas norintiems pagilinti ar praplėsti savo teorines bei praktines žinias įvairiose dailės, dizaino ir architektūros srityse. Baigusieji ADDAM gaus baigimo pažymėjimą, kuris liudys kompetencija stojant į Lietuvos ar užsienio aukštasių dailės, dizaino ir architektūros mokyklas. ADDAM mokykloje moko Vilniaus dailės akademijos dėstytojai pagal VDA Senato patvirtintas programas. Mokslas ADDAM yra mokamas. ADDAM direktoriė Edita Kavaliauskienė • KAM ir Lietuvos leidėjų osociacijos surengtame patriotinės knygos konkurse diplomu įvertinta VDA leidyklos išleista monografija „Pilėnai ir Margiris: istorija ir legenda“.

„Inovacijos“ VDA Dizaino inovacijų centre.
M. Urbanavičaus nuotr.

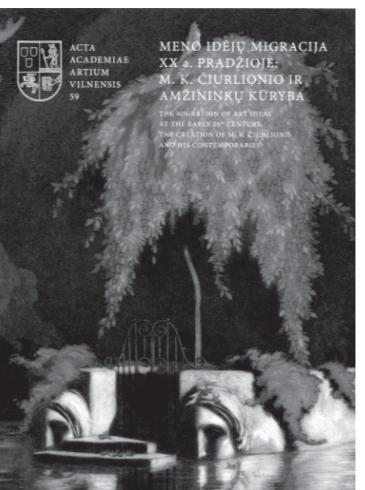
KNYGOS

Jūras Balkevičius
Sodų meno stilių raida. V., 2010
Dailininkas Martynas Gintaras

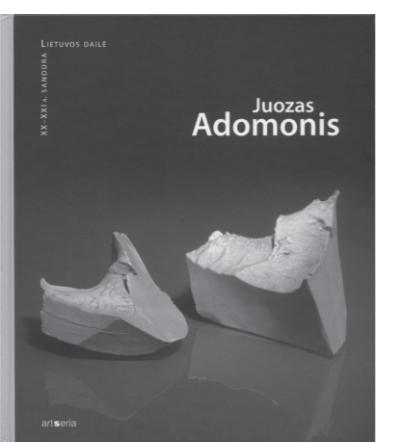
Juozas Adomonis. V., 2011
Sudarė Juozas Adomonis, Danutė Zovienė

Leidyklos artseria išleistas monografinis albumas, kuriame pirmąsyk taip plačiai ir išsamiai pristatomas žymaus keramiko, kritiko, teoretiko ir pedagoogo, VDA profesoriaus pastarųjų kelių dešimtmeciu kūryba. Knygoje publikuojamos per šimto darbų fotografijos, J. Adomonio apmystai apie šiuolaikinę keramiką ir prisiminimų fragmentas, rinktinė dailininko bibliografija, svarbesnių kūrinių sąrašas, pluoštas dokumentinių nuotraukų.

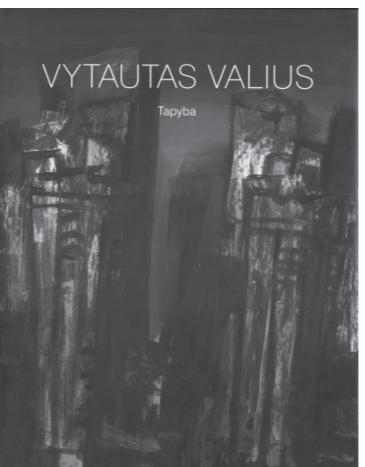

Meno idėjų migracija XX a. pradžioje: M. K. Čiurlionis ir amžininkų kūryba. V., 2010
Sudarytoja Rasa Andriušytė-Žukienė

Vadovėlis, kuriame pateikiama sodų meno stilių raida nuo pat ištakų iki didžiųjų epochinių stilių susiformavimo. Sodų meno stiliai nagrinėjami gamtiniai ir topografiniai, socialiniai ir ekonominiai kultūrinių ir visuomeninių sąlygų kontekste. Nuosekliai analizuojamos aplinkos ir visuomenės sąlygos, lėmusios jų atsiradimą, pateikiama sodų ir parkų kompozicinė sandara, atskleidžiamos jos idėjinės ir ženklinės prasmės, supažindinama su kompozicinėmis priemonėmis ir kiekvienam stiliui būdingais elementais, nagrinėjamai konkretūs istoriniai pavyzdžiai. Tiražas 500 egz.

Juozas
Adomonis

Vytautas Valius. Tapyba. V., 2010
Dailininkė Neringa Ratkutė

Tai jau antroji žymaus lietuvių dailininko Vytauto Valiaus (1930–2004) kūrybinį palikimą jamžinanti knyga. Pirmoji (2009) buvo skirta grafikai ir sienu tapybai, o šiam solidžiaiame aliume publikuojami vertingiausiai tapybos darbai ir jų ciklai. Didžiausią grupę sudaro kūrinių lietuvių liaudies meno motyvais: „Karaliai“, „Madonos“, „Nukryžiavimas“, „Pietos“, „Rūpintojelai“. Tiražas 1000 egz.

V. Jankausko nuotrauka

Šių metų pradžioje Vilniaus mero Raimundo Aleknos iniciatyva su miesto meno akademijų rektoriais prof. Eduardu Gabniu ir prof. Audriumi Klimu buvo aptarta, kaip padėti socialiai pažeidžiamiausioms vilniečių grupėms – senelių, globos ir vaikų namų gyventojams džiaugtis sostinėje verdančiu kultūriniu gyvenimu. Sutarta, kad socialinės rūpybos, globos ir ugdymo įstaigose reikėtų rengti koncertus ir parodas. Vasario 15 d. savivaldybės spaudos centre įvyko spaudos konferencija „Kultūrinis gyvenimas atgims socialinės rūpybos ir globos įstaigose“, kurios metu pasirašyta trišalis bendradarbiavimo susitarimas tarp Vilniaus miesto savivaldybės, Lietuvos muzikos ir teatro akademijos bei Vilniaus dailės akademijos. Spaudos konferencijoje dalyvavo Vilniaus miesto meras ir akademijų rektoriai (nuotrauka kairėje). Vasario 9 d. Latvijos Respublikos prezidentas Valdis Zatleras už indėli stiprinant Lietuvos ir Latvijos draugystę ir bendradarbiavimą keliojka Lietuvos visuomenės, kultūros ir mokslo veikėjų apdovanotojo Latvijos Respublikos Pripažinimo kryžiaus ordinai. Tarp apdovanotųjų ir VDA prorektorius mokslui prof. Adomas Butrimas. Apdovanojimai įteikti vasario 13 d. Latvijos Respublikos ambasadoje Vilniuje, prezidento V. Zatlero valstybinio vizito į Lietuvą metu (nuotrauka dešinėje).

AKADEMIJOS ŽMONĖS

Aukštųjų studijų fakulteto dekanas doc.
Romualdas Kučinskas

Vilniaus bakalauro studijų fakulteto
dekanas doc. Česlovas Lukenskas

Pokalbis apie Vincą Kisarauską kūrybą galerijoje „Akademija“

VILNIAUS DAILĖS AKADEMIJOS KRONIKA

Varėna

- 4 d. Nacionalinėje dailės galerijoje atidaroma VDA garbės profesoriaus Algimanto Švečždos (1941–1996) kūrybos paroda
- 4 d. Ilgamečiam VDA pedagogui, skulptoriui prof. Konstantinui Bogdanui – 85 5–6 d. VDA dalyvauja kasmetinėje parodoje „Mokymasis. Studijos. Karjera“
- 7 d. Galerijoje „Akademija“ atidaroma Monikos Furmanavičiūtės paroda „Gravitacija“
- 10 d. Galerijoje-dirbtuvėje „Artifex“ atidaroma Violetos Laužonytės paroda „Atostogų pažadas“
- 13 d. Latvijos Respublikos prezidentas Valdis Zatleras prorektoriui prof. Adomui Butrimui įteikia Latvijos Respublikos Pripažinimo kryžiaus ordiną
- 17 d. Telšių dailės fakulteto parodų salėje atidaroma Estijos Hiuma salos Eve Viidalepp akvarelės paroda

VDA stendo vaizdai iš Parodų ir koncertų centre „Litexpo“ vykusios parodos „Mokymasis. Studijos. Karjera“

V. Zaikauskas nuotr.

Janina Bielinienė

Nežinomi knygos keliai

Kiekvienas nustembia išgirdęs, kad mūsų biblioteka turi Napoleono dukterčiai priklaususį 1753–1764 m. išleistą keturtomį veikalą apie flamandų, vokiečių ir olandų dailininkų gyvenimą („La Vie des Peintres Flamands, Allemands et Hollandais“). Iš pradžių tenka irodyti, kad tos knygos priklausė Napoleono jauniausio brolio Jeronimo dukros Matildos šeimai, o tada paaškinti, kaip jos atsirado mūsų bibliotekoje. Pirmoji užduotis nesunki, nes knygų viršelio vidinėje pusėje yra užkiliuotas ekslibrisas rusų kalba, rodantis, kad tai Anatolijaus Demidovo nuosavybė. Tituliniai lape yra antspaudas „Bibliotheque de San Donato“. Visos enciklopedijos rašo, kad A. Demidovas, tapęs Vestfalijos karaliaus žentu, išjo princi San Donato titulą. Jo bočiai, propresenolai buvo patys turttingiausi Rusijos pramonininkai, valdę penkias dešimtis gamykų, kuriose dirbo apie 40 000 vyrų, didžiuolių plotus žemės su 38 000 baudžiauninkų. Anatolijaus tévas buvo diplomatas, o jis pats gimbė Florencijoje ir taip pat buvo diplomat. Jo žmona Matilda – humanitarė ir menininkė, tapė paveikslus, liejo akvareles, dalyvavo Paryžiaus Salono rengtose parodose, propagavo ampiro stilijus. Šias knygas, reikia manyti, išsigijo Matilda. Joms jau pustrečio šimto metų, bet puiškai išsilaikiusios, kulkiai išrištos, tik nugarėlės išpuoštos. Iš Vilnių jos atkeliaavo iš Kauno taikomosios ir dekoratyvinės dailės instituto 1951 m. Iš Paryžiaus knygas atvežė kuris nors Kauno meno mokylos dėstytojas, nupirkęs jas antikvariate.

Turime knygelių gimusią Lietuvoje, keliausią po įvairias šalis ir vėl sugrįžusią į giminę. Štai skulptorė Elena Gaputytė, išgarsėjusi Anglijos savo kūryba ir pedagogine veikla, išvykdama iš Lietuvos į užsienį iš savo draugės Sofijos gavo dovaną, 1930 m. Kaune išleistą L. Bertrand knygą „Šventasis Augustinas“. Knygos vertėjas J. Keliuotis ją yra pavadinęs „šedevrui, žavinčiu vaizduotę ir širdį“. Elenai studijuojant Taikomosios dailės mokykloje Freiburge šiai knygai draugiją papildė A. Maceinos verstas Tihar Thoth „Jaunuolio būdas“. Tai buvo Elenos mokytojo, dailininko prof. V. Kasiulio atsiveikinimo dovana. Jis pats tą knygelę buvo gavęs iš kun. S. Ylos, kuris išėjęs iš Štuthofo lagerio keletą metų yvėno Vokietijoje. Abi knygėlės nesiskyrė su skulptore. Keletą metų ji yvėno Kanadoje, pora metų praleido Paryžiuje, vėliau ilgam iškūrė Angliją. Po trisdešimties metų, E. Gaputytės valia, abi knygos grįžo į tevynę, tik ne į Kauną, o į Vilnių. Tarp skulptorės E. Gaputytės testamente užrašytų Vilnius dailės akademijos bibliotekai yra virš 1000 knygų, nukeliausius tūkstančius kilometrus. Dailininkai savo kūrybą siuntė lietuvių poetai, prozininkai, mokslinkai, gyvenę įvairiose šalyse. Taigi iš JAV, Kanados, Australijos Vokietijos ar Prancūzijos per Angliją knygos atkeliaavo į Vilnių.

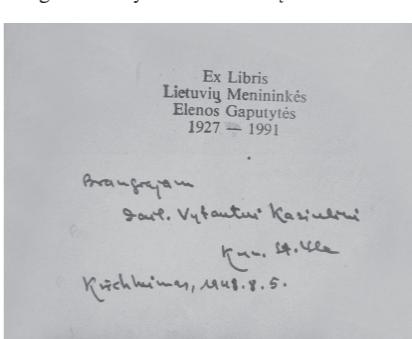
Idomūs dovanotųjų knygų keliai. 1971 m. Lietuvoje apsilankės dailininkas, buvęs Dailės akademijos direktorius Viktoras Vizgirda atvežė Bostonę pirkta 600 puslapių diidelio formato (28x38 cm) knygą albumą „The complete work of Michelangelo“ su 1040 iliustracijų ir 32 spalvotais iklījų laikštais. Leidinio pradžia pradžia buvo Florencijoje. Ten būrys įvairių kraštų mokslininkų parengė spaudai savo straipsnius ir iteikė juos leidykli New Yorke. Knyga atspausta Japonijoje, Tokijo spaustuvėje ir per Bostoną atkeliaavo į Vilnių. Dailininkas V. Kisarauskas, kruopščiai studijavęs šį veikalą, 1974 m. sukūrė idomų ekslibrisą, skirtą V. Vizgirdos 70-mečiui, ir ikliajavo į viršelio vidinėje pusėje. Keletas leidinių atkeliaavo iš Kinijos. Jas dovanovo Vilniuje viešėjant kinečiai. Vienas iš albumų išleistas labai prabangiai. Originiame idėkle puikuojasi puošniu kinetišku šilko viršeliu išrištos Sunkos dinastijos paveikslų, saugotų Tjanlajos galerijoje, kopijos. Kickvienu kūrinį lydi

paaškinimai kinų, rusų, anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis. Kiti du gauti tomeliai kuklesni ir vien kinų kalba. Vienam iš jų yra spalvoti sceninių kostiumų piešiniai, kitame – kinų floristiniai ir animalistiniai ornamentai. Paminėtinai ir dar du originalūs leidiniai. Tai kartoninės, minkštai išsklotose dėžutės įdėti trisdešimties centimetru aukščio ritiniai. Vienoje jų – 360 cm ilgio graviūra. Tekstas kinų kalba labai trumpas, o per visą graviūrą vien tik žmonių figūros – vyrai, moterys, vaikai. Kito ritinio ilgis siekia 10 metrų. Čia gana ilgą tekstą nuolat ritmiškai keičia spalvota iliustracija.

Švietimo ministerijos Kultūros reikalų departamento 1935 m. Kauno meno mokyklai perdavė 11-os pavadinimų knygų. Tarp jų buvo 19 originalių nuo autorinių klišių spaustų Francesco Piranesi graviūrų (75x55 cm) albumas „Vie des restes du Temple de Neptune“. Kaip ir kada jis atkeliaavo į Kauną – neišku. Gerokai nukentėjusi (be viršelių, titulino lapo) leidinį tuometinis bibliotekos vedėjas dailininkas K. Šimonis sumanai į kurdinio faneros aplanu su stipriais medžio remais. Taip dabar jis ir saugomas mūsų bibliotekos retų spaudinių skyriuje.

Sunkiai išspėjami antikvariniuose knygynuose išsigytų knygų keliai, keleliai. Štai Evangelija senaja slavų kalba buvo nupirkta dėl prabangaus rūbelio. Viršelis puoštas originaliais gelsvame metalo iškalinėtais bareljefais. Už knygą užmokėta 650 rublių. Tai buvo tuometinio docento dviejų mėnesių atlyginimas. Tieki pat užmokėta už puošniais odiniais viršeliais padabintą, gausiai plieno ir medžio ražiniams iliustruotą 1760 puslapį „Biblia Starego i Nowego Testamento“ (1846 m.). Už vieno mėnesio atlyginimą dėl originalių iliustracijų – spalvotų chromolithografijų tik tam leidiniui surūpė – nupirkta knyga apie šventųjų gyvenimą „La Vie des saints“ (Paris, 1873). Na, o rekordinė 1470 rb suma buvo sumokėta už didelio formato (50x66 cm) 49 graviūrų laikštą aplanką „Description de l'Egypte“. Iš kur tie leidinio atsirado antikvariate neįmanoma nustatyti, kaip ir kitų ten pirkpt. Galima pažymeti, kad vien per 1981 metus VDA biblioteka išsigijo virš 100 retų knygų. Paskutiniam leidinio lape knygynas uždėdavo savo antspaudą, išrašydavo pardavimo datą ir kainą.

Istorikas, medalininkystės tyrėjas V. Ruzas apie vieną unikalą VDA bibliotekos knygą – „Medale Polskie“ – yra net paskelbęs straipsnį („Kultūros paminklai“ Nr.9. 2002). Jis išgokai tyrinėjo albumą, pasitelkęs popieriaus ekspertą stengesi nustatyti albumo kilmę. Mokslinkinas teigia, kad jis sukūrė medalį kolekcionierius. Jis išvardino keletą dvarininkų, galėjusių turėti šį albumą ir net jis nepildžiusi. Kartu su medalių kolekcija knyga keliavo iš vieno dvaro į kitą, kol taip dvarininko V. Wagnerio nuosavybę. Šis 130 lapų albumas su suklijuotomis 504 medalių 995 iliustracijomis paskyrė SBU Meno fakulteto bibliotekai, kurios dalis knygų mums atiteko. Apie kitą unikalų albumą

„Rusne Rysunki“ lenkü mokslo darbuose „Przegląd Wschodni“ rašė M. Zglinskis. Jis, išsiptografavęs rūpimus originalius vargonų piešinius, bandę juos straipsnyje komentuoti. Doktorantas G. Povilonis savo disertacijoje „Vilnius vėlyvojo baroko vargondirbystės mokykla“ kai kuriuos M. Zglinskio teiginius patikslino. Nei lenkų, nei lietuvių tyrinėtojas nemustatė, kas, kada ir kur sudarė šį albumą, užpildyta iš įvairiausių leidinių surinktomis ir suklijuotomis interjero architektūros puošybų atspindinėlių iliustracijų kopijomis. Titulinis lapas išplėstas, o pavadinimas užrašytas tik nugarėlėje. Žinome, kad šią knygą turėjo tautodailininkas Jonas Danauskas, pats projektavęs ir statęs bažnyčios altorius, puošęs jas skulptūromis, paveikslais. Tai patvirtina viename lape išrašyta jo pavardė. Danauskas ar jo artimieji albumą dovanovo Kauno meno mokylos bibliotekai. Taip iš Kauno jis atkeliaavo į Vilnių.

Taigi nežinomi, nenuspėjami būna knygos keliai ir likimai.